

Sygn. akt VII U 316/16

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

na posiedzeniu jawnym

w składzie: Przewodniczący - Sędzia SO Danuta Dadej - Więsyk

Protokolant – starszy sekretarz sądowy Wioletta Wójtowicz

po rozpoznaniu sprawy B. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do renty rodzinnej wypadkowej

w związku z odwołaniem od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 8 stycznia 2016 roku, znak (...) - (...)

postanawia:

odwołanie odrzucić.

Sygn. akt VII U 316/16

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 8 stycznia 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawczyni B. G. prawa do renty rodzinnej z ubezpieczenia wypadkowego po zmarłym mężu Z. G.. W uzasadnieniu powyższej decyzji podano, że brak jest podstaw do przyznania świadczenia, ponieważ wnioskodawczyni nie osiągnęła 50 lat w ciągu 5 lat od śmierci męża, ani też od zaprzestania wychowywania dzieci, a ponadto nie przedłożyła zaświadczenia o stanie zdrowia (N-9) na podstawie którego lekarz orzecznik ZUS ustala niezdolność do pracy. (k. 15 t. III a.r.).

W dniu 2 października 2016 r. wnioskodawczyni B. G. wniosła odwołanie od powyższej decyzji podnosząc, iż w chwili śmierci męża w(...) r. wychowywała małoletnie dzieci, miała też decyzją z 4.03.1989 r. prawo do renty rodzinnej wypadkowej ustalone na stałe. Natomiast decyzją z 30.04.1999 r. zmieniono jej uprawnienie do 31.03.2001 r. W odwołaniu powołała się na treść przepisu art. 49 a ust. 2 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o świadczeniach z ubezpieczenia społecznego z tytułu wypadków przy pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie argumentując, jak w uzasadnieniu skarżonej decyzji, powołując się na treść ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 17 grudnia 1998 r. w zw. z art. 17 ust. 5 i 1 ustawy wypadkowej (k. 5).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

B. G. urodziła się (...)

Mąż wnioskodawczyni Z. G. zmarł w dniu (...) r. w wyniku wypadku przy pracy.

Wnioskodawczyni uzyskała prawo do renty rodzinnej od dnia 1 listopada 1987 r. z uwagi na wychowywanie uczących się dzieci: J. ur. (...) i M. ur. (...) (k. 6 a.r.).

Zgodnie z decyzją z dnia 30 kwietnia 1999 r. wnioskodawczyni była uprawniona do świadczenia do 31 marca 2001 r. wobec ukończenia przez syna M. (...) roku życia (k. 57, 66 a.r.).

Rentę rodzinną po zmarłym ojcu pobierały dzieci M. do 31.08.2007 r., i J. do 28.02.2007 r. (k. 182, 183).

W dniu 16 lutego 2004 r. wnioskodawczyni B. G. złożyła wniosek o przyznanie renty rodzinnej po zmarłym mężu powołując się na zły stan zdrowia. Decyzją z dnia 15 kwietnia 2004 r. opierając się na orzeczeniu Lekarza Orzecznika ZUS organ rentowy wydał decyzję odmowną (k. 12 , t. III a.r.).

Kolejny wniosek o przyznanie renty rodzinnej wnioskodawczyni złożyła w dniu 23 kwietnia 2007 r. Opierając się na orzeczeniu Komisji Lekarskiej ZUS organ rentowy decyzją z dnia 26 września 2007 r. odmówił prawa do świadczenia (k. 43, t. IV a.r.).

W dniu 17 października 2007 r. skarżąca ponownie wniosła o przyznanie renty rodzinnej, decyzją z dnia 26 lutego 2008 r. ZUS odmówił prawa do renty rodzinnej powołując się na orzeczenie Komisji Lekarskiej, która nie ustaliła niezdolności do pracy (k.41 a.r., t. V).

Wnioskodawczyni odwołała się od powyższej decyzji, Sąd Okręgowy w dniu 20 maja 2008 r. w sprawie VIII U 1585/08 oddalił odwołanie, Sąd Apelacyjny w dniu 14 października 2008 r. w sprawie III AUa 780/08 oddalił apelację (k.59 a.r., t. V), skarga kasacyjna w dniu 21 stycznia 2009 r. została odrzucona (k. 55 a.r., t. V).

W dniu 27 listopada 2009 r. B. G. złożyła kolejny wniosek o przyznanie renty rodzinnej, organ rentowy decyzją z dnia 17 grudnia 2009 r. odmówił przyznania świadczenia (k.11 a.r.,t. VI). Wobec odwołania się wnioskodawczyni od w/w decyzji Sąd Okręgowy w Lublinie w dniu 12 kwietnia 2010 r. w sprawie VIII U 526/10 odrzucił odwołanie (k. 18 a.r., t. VI). Zażalenie postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Lublinie w sprawie III AUa z 85/10 z dnia 29 czerwca 2010 r. zostało oddalone (k. t. VI a.r.).

W dniu 10 stycznia 2011 r. wnioskodawczyni złożyła wniosek o rentę rodzinną. Lekarz Orzecznik ZUS w dniu 28 lutym 2011 r. nie uznał skarżącej za niezdolną do pracy, Komisja lekarska ZUS w dniu 8 kwietnia 2011 r. wydała analogiczne orzeczenie (k. 31 a.r., t. VII).

Na podstawie powyższego orzeczenia organ rentowy wydał w dniu 19 kwietnia 2011 r. decyzję o odmowie prawa do renty rodzinnej z tytułu wypadku przy pracy.

Postanowieniem z dnia 23 listopada 2011 r. Sąd Okręgowy w Lublinie odrzucił odwołanie B. G. od opisanej decyzji. Postanowienie to stało się prawomocne z dniem 22 lutego 2012 r. na skutek oddalenia zażalenia skarżącej (a.r.).

Kolejny wniosek ubezpieczonej o rentę rodzinną po zmarłym wskutek wypadku przy pracy mężu został również rozpatrzony decyzją odmowną organu rentowego w dniu 22 maja 2014 r.

Odwołanie od powyższej decyzji Sąd Okręgowy odrzucił postanowieniem z 23 czerwca 2015 r. które uprawomocniło się (akta VII U 472/15 tu. Sądu).

W dniu 10 grudnia 2015 roku B. G. złożyła kolejny wniosek o rentę rodzinną po zmarłym mężu. Do wniosku dołączyła pismo z wnioskiem o komisję lekarską, która ustali związek śmierci męża z wypadkiem przy pracy (a.r.).

W dniu 8 stycznia 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wydał zaskarżoną decyzję.

Zgodnie z treścią art. 199 § 1 pkt. 2 kpc Sąd odrzucił pozew jeżeli o to samo

roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została prawomocnie osądzona.

Wskazać należy, iż zgodnie z treścią art. 17 ust. 5 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. 2009 nr 167 poz. 1322) renta rodzinna z ubezpieczenia wypadkowego przysługuje uprawnionym członkom rodziny ubezpieczonego, który zmarł wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.

W myśl art. 70 ust. 1 oraz ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wdowa ma prawo do renty rodzinnej, jeżeli:

- 1) w chwili śmierci męża osiągnęła wiek 50 lat lub była niezdolna do pracy albo
- 2) wychowuje co najmniej jedno z dzieci, wnuków lub rodzeństwa uprawnione do renty rodzinnej po zmarłym mężu, które nie osiągnęło 16 lat, a jeżeli kształci się w szkole – 18 lat życia, lub jeżeli sprawuje pieczę nad dzieckiem całkowicie niezdolnym do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolnym do pracy, uprawnionym do renty rodzinnej.

Prawo do renty rodzinnej nabywa również wdowa, która osiągnęła wiek 50 lat lub stała się niezdolna do pracy po śmierci męża nie później jednak niż w ciągu 5 lat od jego śmierci lub od zaprzestania wychowywania osób wymienionych w ust. 1 pkt 2.

Śmierć męża wnioskodawczyni wskutek wypadku przy pracy jest bezsporna.

W sprawie VIII U 1585/08 Sąd Okręgowy badał kwestię uprawnień B. G. do renty rodzinnej wypadkowej na podstawie ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. Nr 199, poz. 1673). Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 20 maja 2008 oddalił wówczas odwołanie B. G. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych - Oddziału w L. z dnia 26 lutego 2008r. odmawiającej prawa do renty rodzinnej w związku z wypadkiem przy pracy, uznając, że wnioskodawczyni nie spełnia warunków wynikających z art. 6, 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 30 października 2002 ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych art. 70 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1988 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. Nr 39 z 2004 r., poz. ze zm.), bowiem w dacie zgłoszenia wniosku nie wychowywała dzieci do lat 16 ani też dzieci do lat 18 kształcących się w szkole. Dzieci wnioskodawczyni pełnoletnie, nie pobierają renty w związku z ukończeniem nauki, nie są zaliczone do osób całkowicie niezdolnych do pracy. Sąd uznał ponadto, że wnioskodawczyni nie spełniła przesłanki, o której mowa w art. 70 ust 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, gdyż wiek 50 lat osiągnęła po upływie 5 lat od śmierci męża, upływie 5 lat od ukończenia przez najmłodsze dziecko 18 lat, co nastąpiło 2 marca 2001 r., nie została również uznana za niezdolną do pracy, (akta sprawy VIII U 1585/08).

Apelację B. G. od powyższego wyroku oddalił Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 14 października 2008 r..

Po dacie uprawnomocnienia się orzeczenia zapadłego w sprawie o sygnaturze akt VIII U 1585/08 nie uległy zmianie okoliczności dotyczące przesłanek ustalenia wnioskodawczyni prawa do renty rodzinnej. Na gruncie rozpoznawanej obecnie sprawy ubezpieczona, powołując się na ustawę z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, ponownie domaga się ustalenia jej prawa do renty rodzinnej wypadkowej po zmarłym mężu podnosząc, że w chwili śmierci męża, wychowywała małoletnie dzieci, zatem spełnia przesłanki nabycia prawa do renty rodzinnej. W toku postępowania przed organem rentowym oraz na rozprawie w dniu 5.09.2016 r. wnioskodawczyni oświadczyła, iż nie występuje o rentę rodzinną z tytułu jej niezdolności do pracy. Podniosła, iż prawo do renty rodzinnej miała ustalone bo wychowywała dzieci a następnie prawo to zostało jej zabrane. Treść sformułowanego żądania i przedstawionych przez wnioskodawczynię argumentów na jego poparcie wskazuje, że B. G. nie powołuje żadnych nowych okoliczności.

Sąd uznał, że skoro po dacie uprawomocnienia się orzeczeń w sprawach VIII U 1585/08 okoliczności dotyczące przesłanek ustalenia skarżącej prawa do renty rodzinnej wypadkowej nie uległy zmianie to w niniejszej sprawie zachodzi tożsamość stanu faktycznego i stron.

W sprawie zachodzi powaga rzeczy osądzonej, co musi skutkować odrzuceniem odwołania.

Z uwagi na powyższe na mocy art. 199 § 1 pkt. 2 kpc Sąd orzekł jak w postanowieniu.

jg